

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὴ	Ἐξωτερικὴ
Ἔτησίαι . . . . . ἄρ. 10.—	Ἔτησίαι . . . . . φρ. 20. 22.50
Ἐξάμηνοι 5,50	Ἐξάμηνοι 6,50
Τριμήνιοι . . . . . 3,—	Τριμήνιοι 3,50

ἢ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην εὐκόστου μηνός.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΤΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἰουνίου 1915

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λατ. 20. Ἐξωτερικ. λατ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λατὰ 25.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριπέδου ἄρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάσιον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 27

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ Ο' ΝΕΥΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΒΒ'. (Συνέχεια)

Ὁ σφραγιστὸς ἄνωγ, ποῦ εἶχε ἰδῆ ἐπι-
τη τὸ εὐόλοιο ἐκείνο σημάδι, ξαναβρήκε
τὴν ἀπαθεία του κ' ἐμάλωσε τὸν κνηγόν·

— Ἔλα, Πιέρρε, τοῦ εἶπε, μὴν κἀνης
εἶναι παιδί. Δὲν εἶνε τώρα καιρός. Πρέπει
γὰ πᾶνε ἀμέσως γὰ τοὺς δόσοιμε βοήθεια.
Καὶ δὲν εἶνε τόσο εὐκόλο.

— Ἐχετε δίκιο, εἶπε ὁ κ. Μπράττον.
Πρέπει νὰ βροῦμε στὸ χωριὸ ἀνθρώπους, γὰ
σχηματίσοιμε δὴλόκληρο ἄγημα. Ἐμπρός!

Κ' ἀπὸ τῆ στενῆ σιαλίσια, ὁ ἄσος πί-
σω ὅπ' τὸν ἄλλον, κατέβηκαν ἀπὸ τὸ καμ-
παναρετὸ καὶ βγήκαν εἰς τὴν
πλατεία τῆς Ἐκκλησίας. Ἐ-
κεῖ ἀρχισαν ἀμέσως νὰ σχη-
ματίζοιεν τὸ ἄγημά τους.

Στὸν Στοιχειωμένον Πάγο, ἡ θέσις τῶν τριῶν παιδιῶν εἶχε χειροτερέωσιν.

Τὸ τελευταῖο κομματάκι φαμιοῦ τὸ εἶχαν μοιρασθῆ πρό πολλοῦ, καὶ ποῦ πολλοὺ ἐπίσης, τὰ τελευταῖα ξερό-
κλαδα εἶχαν ριχθῆ εἰς τὴ φω-
τιά, ποῦ ἦταν τώρα σχεδὸν
αβυσμῆν. Ὁ Δόναλδ εἶχε
σκεπασθῆ τὸν δυστυχῆ Δάγ-
κλας, ποῦ πονοῦσε καὶ, κατα-
δικασμένος καθὼς ἦταν ὡς
ἀκινήσι, ἐκοίταγε πολὺ, μὲ
τὸ δικὸ του τὸ ἐπαγωγόν, κ' ἰ-
αὐτὸς, γὰ νὰ ζεσταθῆ, σου-
λατοσίριζε, μὲ μεγάλο βή-
ματα, ἀπὸ τὸ ἑνα δωμάτιο
εἰς ἄλλο. Ὁ Παῦλος, ἀπει-
πισμένος, εἶχε ἀναβῆ πάλι
εἰς τὴν ταράτσα, γὰ νὰ ἰδῆ
ἂν κατάλαβαν ἐπιτέλους τὸ
αἰνῆλο του κ' ἂν τοὺς ἐρ-
χονταν ἀπὸ πούθενά καμ-
μιὰ βοήθεια...

Ἐξαίρτα, ὁ νεαρὸς Βάσκος ἀποσπῆκε ἀπὸ καὶ πᾶνω
νὰ φωνάξῃ:

— Ἀχ, σενιόροι! σενιόροι!

— Τί εἶνε, Παῦλε; ρώτησε ὁ Δόναλδ ἀπὸ κάτω.

— Ἐρχεται κανένας;

— Ἀχ, σενιόρ! ἀποκρίθηκε ὁ Παῦλος μὲ μιὰ ἀλλοιώτικη φωνή, ποῦ ἔτρεψε ἀπὸ συγκίνησι ὄχι χαρὰς, ἀλλὰ μᾶλλον φόβου· βλέπω κάποιον ποῦ ἔρχεται, μὰ δὲν εἶνε ἀνθρώπος!..

— Δὲν εἶνε ἀνθρώπος; Μὰ τί εἶνε λοιπὸν, διάβολος;

— Ἡ διάβολος, ἢ ἄγγελος, ἢ φάντασμα; ἢ βροκόλακος... ἔξω κ' ἐγώ!.. Μό-
νο ἀνθρώπος δὲν εἶνε!

— Ἐ! μὰ τί παραμύθια μοῦ ψάλλεις

τώρα! ἐφώναξε ὁ Δόναλδ, μὴ γνωρίζον κ' αὐτὸς ἂν ἔπρεπε νὰ χαρῆ ἢ νὰ τρομάξῃ.

— Μὰ νά, κύριέ μου! Εἶνε κάποιος ποῦ περπατᾷ, γλυτοτῆ ἀπάνω στὸ χιόνι, χωρὶς νὰ χώνεται καθόλου!.. Πῶς γίνεται αὐτό; Σὲ τέτοιο χιόνι, ποῦ θὰ χώνονταν καὶ καθάλλως!.. Κύριε Δόναλδ, ἔχετε τι λέω ἐγώ; Θά εἶνε ὁ προσάτης Ἅγιος μου, ὁ Ἅγιος Παῦλος, καί, καί, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ποῦ τὸν παρακάλεσα τὸ βράδυ εἰς τὴν προσευχή μου!..

Ἡ ἐξηγήσεις αὐτὰς ἔδωσαν στὸν Δόναλδ μιὰ ἰδέα πολὺ διαφορετικὴ, ἀπὸ ἐκείνη ποῦ εἶχε σχηματίσῃ ὁ εὐφάνταστος βουνη-
σιος. Ὁ νεαρὸς Ἄγγλος εἶχε διαβάσῃ κ' ἀκούσῃ πράγματα ποῦ ὁ Παῦλος δὲν τὰ

«Βλέπω κάποιον ποῦ ἔρχεται!..» (Σελ. 181, στ. α')

εἶχε ἰδῆ βέβαια οὔτε στὸν ὕπνο του. Ἔτσι, ἀντὶ νὰ φοβηθῆ, ὁ Δόναλδ αἰσθάνθηκε μιὰ μεγάλη χαρὰ. Κάποιος θὰ ἔρχονταν νὰ τοὺς σώσῃ κ' ὁ κάποιος αὐτὸς θὰ εἶχε βεβῆ κάποιο τρόπο νὰ περπατῆ στὸ χιόνι χωρὶς νὰ βυθίζεται.

Ἡ ὑπόφρα αὐτὴ τοῦ Δόναλδ ἔγεινε βεβαιότης, βταν ἄκουσε ἀπέχε, ἀπὸ μακριά, μιὰ πολὺ γνωστὴ του φωνή νὰ τὸν κράξῃ.

Ἄκουσε ἀμέσως εἰς τὴν εἴσοδο τοῦ Πύργου.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΕ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἀλήθεια, ἂν τὸ βουλιαγμένο βράκι εἶχε μόνο ἓνα εἶγμα κ' ἔδιορθώνατο εὐκόλα, οἱ ἄποικοι τῆς νήσου Διγκολν θὰ μποροῦσαν νὰ γυρίσουν μ' αὐτὸ εἰς τὴν πατρίδα τους. Ἀλλὰ γὰ νὰ κρῖνον ποσο ἦταν βέβαιη αὐτὴ ἡ ἐλπίδα, ἔπρεπε νὰ περιμένουν ὡς ποὺ νὰ τραβηχθοῦν τὰ νερά καὶ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιθεωρήσουν τὸ σκάφος ὡς ὅλα του τὰ μέρη.

Ἄμα ἐξαφαιλοῦνταν εἰς τὴν ἀμμοῦδιὰ πανιά καὶ κατάγια, ὁ Κύριος Σμιθ κ' οἱ σήγροφοὶ τοῦ ἐκάθισαν λίγο νὰ προεμ-
ματίσων. Πέθαιναν κυριολεκτικῶς τῆς πείνας. Ἐδυνάως ἡ κουζίνα δὲν ἦταν πολὺ μακριά κ' ὁ Νάβ δὲν ἦταν καθόλου τεμ-
πέλης. Ἐφαγαν λοιπὸν στὰ Καμίτια καὶ φουσιὰ, κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῶν τοῦ γεύ-
ματος, δὲν ἔγεινε ἄλλη ὀμίλια, παρὰ γὰ τὸ θάυμα, ποῦ τόσο ἀνέλπιστα εἶχε σώσῃ τὴν ἀποικίαν.

— Θαῦμα σωστό! ἔλεγε ὁ Πέγκροφ γιὰτι αὐτοὶ οἱ καταγοργατοὶ ἀνατινάχθη-
καν ἀκριβῶς τῆ στιγμῇ ποῦ ἔπρεπε! Ἀπλά-
δῃ τῆ στιγμῇ ποῦ τὸ Γρανίτινο Παλάτι
ἀρχισ νὰ γίνεται ἀκατοίκητο!

— Φαγιάζεσαι, Πέγκροφ, ρώτησε ὁ δη-
μοσιογράφος, πῶς συνέβη αὐτὸ τὸ πρᾶγμα,
τί μπορεῖ νὰ ἐπροκάλεσε τὴν ἀνατίναξί
τοῦ καραβιοῦ;

— Ὁ, τίποτε ἀπλούστερο, κύριε Σμι-
λεττ! ἀποκρίθηκε ὁ ναυτῆς. Ἐνα πειρα-
τικὸ δὲν διευθύνεται σάν ἓνα πολεμικόν,
οὔτε οἱ κατάδικοι εἶνε ναυτῆς. Φαίνεται
πῶς ἡ πορτυριδοκαθῆρη τοῦ βρῆμιου ἦταν
ἀνοικτῆ, ἀφοῦ μᾶς κανονιοβολοῦσαν ἀδι-
ακοπα κ' ἔφθασε μιὰ ἀπροσέξια, μιὰ
στραβωμάρα, μιὰ σπῖδα τέλος πάντων,
γὰ νὰ πᾶρουν φωτιά τὰ πυρομαχικά.

— Κύριε Σμιθ, εἶπε ὁ Χάρμπερτ, ἐγώ
ἀπορῶ πολὺ πῶς αὐτὴ ἡ ἐκρήξις δὲν εἶχε
μεγαλῆτερον ἀποτελέσματά. Ὁ κρῖτος τῆς
δὲν ἦταν πολὺ δυνατός, οὔτε εἶδαμε πορὰ
πολλὰ κομματάκια, συντρίμματά. Ὅλως
κακίς ἐστὶ τὸ βράκι αὐτὸ δὲν ἀνατινά-
χθηκε, ἀλλὰ ἀπλῶς ἐνακίγησε.

— Αὐτὸ σ' ἐπιπλήττει, παιδί μου; ρώ-
τησε ὁ μηχανικός.

— Μάλιστα, κύριε Σμιθ.

— Καὶ μέγα, Χάρμπερτ, αὐτὸ μ' ἐπι-
πλήττει. Ὅταν ἄνωγ θὰ ἐξετάσοιμε τὸ
σκάφος, θὰ βροῦμε χωρὶς ἄλλο τὴν ἐξή-
γησι τοῦ παραδόξου.

— Ὅχι δά, κύριε Σμιθ! ἐφώναξε ὁ
Πέγκροφ. Δὲν θὰ μοῦ πῆρε τώρα, ἐπὶ ὁ
Γοργῶς ἐβούλιαζε ἀπλῶς, σάν ἓνα πλοῖο
ποῦ κτυπᾷ ἀπάνω ὡς ἓνα βράχο.

νά πωλήται 40 και 50 λεπτά, που μου φαίνεται άδύνατον!

Αφ' ου δὲ ὅτι καὶ τώρα, μετὰ τὸ εἰκοσάλεπτον τετρασέλιζον, δὲν τὰ βγάζω πέρα, καὶ ἴσως ὑποχρεωθῶ καθίξω ἀκόμη ἄλλοιον τὴν τιμὴν, ἀφ' ἑνὸς διότι αἱ Εἰσφοραὶ διὰ τὴν Ἐπαρχικὴν σχεδὸν ἐσταμάτησαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι πολλοὶ δὲν μοῦ ἔστειλαν ἀκόμη τὸ συμπλήρωμα τῆς συνδρομῆς των. — Αὐτοὺς τοὺς παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ στείλουν τὸ ταχύτερον. Τοὺς δὲ ἄλλους, νὰ ἐνθουσιάζονται κάπου - κάπου καὶ τὴν Ἐπαρχικὴν.

Ῥωσίας ἐπιτιπολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα οἱ ἑξῆς: Γραφοδότης τῆς Δευτερίας, Ἀρχὴς Σανθούλα καὶ Ἀυτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου (μοῦ ἢ ἀγαπημένε), Κυανόλευκο Λάβαρο, Μπουμπουλίνα, Μακεδὼν Πρόδρομος, Παγασαία Κόρη, Δοξασμίος Ρήνος, Μικρὸ Ἀθωνάκι, Ἀπτερος Ἄγγελος, Κ. Γεωργιάδης καὶ Ψωφιδέας. — Ἐφέτελεσα τὰς παραγγέλιας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται, ἀνδρὸν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιοῦτος δε. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. *Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἢ νήσου εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Ρευβόδης Σιάπιπτα, ἄ. (ΧΚ). Γόρδιος Δομάς, ἄ. (ΣΤ). Ἀρχιζιζάνιον, ἄ. Ἀήτηρον Ἰβλιθάκι, ἄ. Δοξασμῆν Κυανόλευκη, κ. Ἀσὴρ τῆς Ἀδῆς, ἄ. (ΛΑ). Ἀνανοούμενα ψευδωνύμων: Διαβολάκι τῆς Χαλκίδος ἄ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ἰαὶ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50. Διὰ τὰς περιλήπον 10 λεπτὰ ἢ λέξεις.]
Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: Τὸ Ῥωαῖο Θαλασσοπόδι μετ' Ἰδαίωδον Ἑλλάδα, Ψωφιδέα, Τριλιόσαρακετάδα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοῦ; φίλου; τῆς: Ἡρώα τῶν Ὁρέων (σύμφωνοι) Τριεὶ Ἀθῶνι (τὸ διώρθωσα) Ρευβόδη Σιάπιπτα (ἔλαθα, εὐχαριστῶ, ἔπειτα) Διαβολάκι τῆς Χαλκίδος (δὲν ἔχω ἄλλας ὁδηγίας ἀπὸ ἐκεῖνας ποῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν προκήρυξιν) Παναγ. Λορένδον (δέχομαι βέβαια, μετὰ γραμματικῆς μὴπως ἐξήρεσα κανένα διὰ νὰ ρωτᾷ;) Νέον Ἑλθῆνα (δὲν γνωρίζω ἄλλ' εἰς ἄποιο ἀπὸ τὰ μεγάλα Βιβλιοπωλεῖα ἀποκαθῆς, δὲ σοῦ τὸ προμηθεύω) Ἑλληνικὸν Γόητρον (ναί, ἢ ὑπ' ἀριθ. 192 Ἀσκησις τοῦ 21ου φύλλου εἶνε ἀπὸ τὴν Σαλλογῆν σου' κατὰ λάθος παρελήφθη τὸ ψευδώνυμόν σου') Ι. Ε. Ἀσθ. (φάνει πικρὴ ἢ φιλογραφία χαλᾶ; τὰ μάτια σου.) Τριεὶ Ἑλληνικὸν Ναυτοπούλιον (ἐγκάρδια συλλυπητήρια) Ἐπιτιπολὸν Λόρδον, Χρονισμὸν Ὀλυμπεῖον κτ. κτλ.

Ἀλέξ. Ἀθ. Τσ., Κόρην τοῦ Βουνοῦ, Ἑλλ. Ἀκμή. Κωνστ. Α. Ἐλενθ. (ἔλαθα, εὐχαριστῶ.)

Εἰς ὅσα ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 28ην Μαΐου, ἠπαντήσω εἰς τὸ προσχέτι.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, νὰ δηλώσων ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων των.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάσετε καὶ τὴν περισσοτέραν Ἀιθαλίαν: Νόγοράτε παλαιούς τῆς Τόμου. Εἶνε καὶ τὸ ἀραιότερον ἀναγνωστικὸν διὰ τὸ καλοκαίρι, ἢ τορνευτέρα κ' ἐπωφελεστέρη διασκεδάσις διὰ τὰς Διακοπὰς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ἐσχὴ τοῦ 17ου διαγωνισμοῦ Ἀέσαν Ἰουνίου-Ἀγούστου. Αἱ λύσεις δεσμεύονται μέχρι τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἔσονται δὲν ἔχουν διὰ ἀκόμη δημοσιεύσιν, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

222. Δεξιόγραφος
Κοντὰ σὲ ἄρχαια ἀρθοσι
Ὅποιο θηρεῖ ἂν μὴν,
Θὰ γίνῃ μετὰ βασιλισσα.
Γνωστὴ ἀπ' τὴ Γραφή.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Εὐθείας

223. Μεταγραμματισμός
Χωρὶς ἐμὰ δὲν εἰμπορεῖ
Νὰ γίνῃ ἀτιμωχάνη.
Ἄν μοῦ ἀλλάξῃ τὸ κεφάλι,
Σεφὸς ἄρχατος θὰ προσβάλῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσομάλλου Ἀεράτος.

224. Ξυγροφῆ
Ο
ΘΥΤ
ΥΚΕ
ΜΡΙ
Α

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ Ἀστέρως

225. 229 Μαγικὸν Γράμμα
Τὴ ἀνταλλαγὴ ἐνὸς γράμματος ἐκαστῆς τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀνεγγραμμάτων. Ἄλλαι τόσαι λέξεις: Μόλος, Βόλος, λείος, Ἀόλις, ἦλος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου

230. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς ἐξ Ἀντιθέτων.
Αἱ μεσαιαὶ συλλαβαὶ τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν Φυσικὴν Ἐπιστήμην:
Ἄμεσος, τίλειος, δυσοῦδες, ἀνισοροπία, ἐπιλόγος, ἐλάχιστος, ἄνιατος.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσάν. Γ. Ζούκη

231. Γεῖφος.
1879 |
08. 1913 σὺ 1 τιμ 1
1918 | 1 | 1
Ἐστάλη ὑπὸ Π. Α. Μιχαήλ

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. Ἀσπ. τῶν φθλ. 45 καὶ 46

565. Πείνος (πῶν, δε.)-556. Ὄση (ω, σὺ, ε.)-567. Ἀθῶος-Ἀφός.-588. Κλειῶ. 569 570-574. Διὰ τοῦ Κ: Κῶς Κῦ ρος, κόμβος, ὀφκος, κ' ἔρως. Α-ΦΑ-ΝΗΣ -575. ἈΣΠΑΣΙΑ ΝΗΣ ΕΥΜΑΙΟΣ (Ἀεγ. Βοιτῆς, Σισύφρος, Πυγμῆ, Ἀεὶ Ἄδην, Σηλιόμας, Ἰλαΐος, Ἀσπ. Σ.)-576. Σπληρόν ποδὲ κέντρα λακτίων.-577. Μή κ' α κ ο ι σ τ ε ὀ μ ἰ λ σ ι. (Μι-κακ σ τ ε - ω μ ὀ λ ο ι.)

578. Σίδηρος (ΣΙΔ, ἦσος).-579. Σαύρα-σός.-580. Κόπος-κόπος.-581. Ὁ μαρ-γαρίτης ἢ μαργαρίνα. 582. Α Α-ΔΑ-ΜΑΣ 583. Τόγαθὰ κό-ποις πόντικα.- Α-ΔΑ-ΜΑΝ-ΤΙ-ΟΣ 584-588. Διὰ τοῦ ΜΑΣ-ΤΙ-ΧΑ Ρι φ ἄ ρ ο ς ἔ ρ ο ς, ὄ ρ α, σ τ α υ ρ ὄ ς, ἄ λ ρ ο θ ρ α λ.-589. ἈΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ (Ρίγη, γάλος, ὄνος, στόλος, Τέγος, Ἄρα, Ἰγυ-νάος).-590. Ὁ φρονεῖς Ἰπποκλείδης.-591. Ἡ σι ω π η εἶνε ἀρετὴ μετὰ ἀληθείας (εἰς ἢ ἀπὸ ἡν ἕαρ ἐτη μετὰ ἄλλ.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

*Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδικοῦνται φυλλαδίου ἐληφθῆσαν ἀπὸ 21 ἕως 30 Μαΐου Συνοδευόμεναι μετ' 25 λεπτὰ

ἈΘΗΝΩΝ: Θ. Γ. Φέρον '5, Ἀδύ. Ι. Νυδραῖτης, Ἀπελευθερωτικὸν Τεχνικὸν Σχολεῖον, Ἄννα Χ. Παυτίδου, Ρ. Χαριτάκης, Γ. Σ. Μπότης, Γ. Παπασιωνόπουλος, Νίτσα Ἀσκητοπούλου, Νηπιὰν Ἀσκητοπούλου, Ἄνδρας τῆς Μακεδονίας, Ἄγγ. Καρυσῆς, Κ. Α. Χριστοδούλου, Κῆμα τοῦ Ἀγαίου.

ἈΜΑΛΙΑΔΟΣ: Κ. Διαμαντοπούλου, Γ. Καλακοῦσης.

ἈΡΓΟΥΣ: Ἀμ. Β. Μαρίνος.

ΒΟΛΟΥ: Σπ. Α. Θεμελῆς, Εὐαγ. Ν. Βεῖτας.

ἸΘΑΚΗΣ: Ν. Π. Βαλλιάνος, Ἀθηνᾶ Παύλη, Θεοδοπούλου.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Μαργαρίτα Βουγιούκα.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Σ. Μέρην.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Βλ. Α. Παπασιωνόπουλος, Μ. Σ. Σπανόπουλος, Ρ. Π. Ἀθανασοπούλου, Γ. Γεωργιάδης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἰα. Κ. Γαλιανόπουλος.

ΠΕΡΑΙΑΔΟΣ: Π. Α. Λορένδης, Θ. Α. Μελιτῆς, Σαβ. Παπαδημητρίου, Κική Γ. Πισοῦ, Νικ. Ἀλεξάνδρου, Κοῦλα Α. Ἀλεξάνδρου, Γ. Β. Γεωργιάδης.

ΣΥΡΟΥ: Ἄννα Ρεθόνη.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γεῖος τοῦ Οἴνου.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Σ. Ι. Φουσόρας, Μαρία Β. Γεωργιάδου.

ΧΙΟΥ: Ἄγγ. Τσαμπουλά, Ὀλγα Μ. Ρουσάκη, Ματρώνα Μ. Μονογιτοῦ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

*Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τῶν ὀνοματῶν, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλλάντων δεκάλεπτον μόνον μετὰ τὴν λύσιν των, ἐξελέγησαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐπαλοῦθησαν οἱ ἑξῆς δύο: Νίκτος Π. Βαλλιάνος ἐν Ἰθάκῃ καὶ Κ. Εὐσταθίου ἐν Πάτραις οἱ ὅποιοι ἀνεγέρθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰουλίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μετὰ ἑκάστη στοιχεῖα δε. 2 (ὁ ἐλάχιστος δεσ.) Πέρον τῶν 10 λέξ. 20 λεπτ. ἢ λέξας, μετὰ τὰς δε. στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μετὰ κατὰ λεπ. 40. Ὁ κλειστός στιχὸς δε. 1.]

ἸΗ-193

Ἰδαίωδον Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ πολὺ.

ΕΛΛΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ἸΗ-198

Παιδιά, δώσατε καὶ μετὰ ψῆρον στὸ

ΔΙΚΕΦΑΛΟ ΑΕΤΟ

ἸΗ-194

Εἰς ἀπάντησιν τῆς μεσητῆς κολακευτικῶν καὶ φιλοφρονητικῶν λόγων ἀγγέλλας τοῦ Πιτηνοῦ τῆς **Ρεθύμων** ἐκφράζω τὰς εὐκρινεῖς μου εὐχαριστίας.

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΑΛΑΣ

ἸΗ-195

Πρῶτος Διαγων. Συλλόγων Ἑλλάδος: Ποία ἢ μέγιστος τῶν τριῶν Ἀυτοκρατορῶν καὶ τῶ ἱστορικῶν Βραδύτων. Ἀκαδημαϊκὸν Ἡμερολόγιον. Ἀπαντήσεις μέχρι 15 Ἰουνίου. Δίαις Ι. Α. Ἀλεξόπουλου, Πάτρας.

ἸΗ-196

ΟΜΙΛΟΣ ΝΑΥΤΟΠΑΙΔΩΝ

Ερωτήσις: Ποῖον ἐπάγγελμα προτιμᾶτε καὶ γιατί; Ἀπαντήσις: μέχρι 10 Ἰουλίου. Γράψατε Ἀλέξανδρον Κυλάκη, Ἀργίον.

ἸΗ-197

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἘΛΛΗΝΩΝ

Ἐνομιζόμενον ἀρχαιότερον ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: ἸΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Ἀντιπρόεδρος: ἸΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Γραμματεῖς: ΕΛΠΙΔΟΦΩΡΟΣ ΕΛΛΗΝ, Ταμίαι: ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΣ ΚΡΗΣ. — Διορίζονται ἀντιπρόσωποι: Χανίων Καλλιέγη, Χαλκίδος Γούτος, Ναυπλίου Ἀναπλιωτάκης, Λαυρελίου Καστριώτης. — Ἀναλαμβάνετε ἀντιπροσωπείας. Δίαις: Ἐ. Ἀμύντας Poste-Restante, Ἡράκλειον.

ἸΗ-198

Ἀσπροπούλου, σὲ ἀνεκάλυψα.

Ε. Κ.